

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1707

Q. 18. Quibus præterea modis contrahatur simonia in materia
Beneficiorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42515

Simonia, uti n. 75. dictum est. Notat etiam *Suar.* c. 36. n. 7. ex illa conditione negativa, quod sine commodo temporali non esset quis daturus rem spirituales, non colligi sufficienter, quod adsit virtualis Simonia.

Q. 18. *Quibus præterea modis contrahatur Simonia* 79
in materiis beneficiorum Ecclesiasticorum. R.

Planè variis, quorum aliquos recensabo. §. 1. Simonia est secundum dicta n. 76. in primis si temporale munus detur pro spirituali: munus autem temporale aliud dicitur à manu, aliud à lingua, aliud ab obsequio, uti declaravit *Urbanus II. Cap. Salvator* 8. caus. 1. q. 3. Per munus à manu intelligitur pecunia vel res quæcunque pecuniâ æstimabilis, sive mobilis, sive immobilis, item cessio aut remissio debitorum, dilatio aut anticipatio solutionis aliunde debitæ, datio mutuæ &c. Per munus à lingua intelligitur laus, commendatio, defensio, intercessio apud alios. Per munus ab obsequio intelligitur quodvis servitium vel promotio aut executio negotii in gratiam alterius facta: per spirituale autem hic intelligitur, quod ex natura sua ordinatur ad finem supernaturalem, uti rectè *Illf. T. 5. n. 302.* Deinde etiam Simonia est, si ex pacto detur etiam spirituale pro beneficio; quæ omnia jam declarabuntur.

§. 2. Si certem cum collatore pro mille aureis, 80
quod ipse beneficium non sit mihi, sed alteri collaturus, est palliata Simonia, nam æquivalenter facio, ut ipse pro illa pecunia acquirenda mihi beneficium conferat, lucrando mille aureos ex illa sponsione, ita *Artd. T. 2. p. 2. T. 5. c. 12. §. 2. q. 1:* hinc *Sanch. cum Dian. in comp. V. Simonia n. 14.* & in *Summ. n. 8.* docet concertationem, quâ Cajus certat se non accepturum beneficium, Titius autem certat

certat eum accepturum; item contractum in initium inter Cajum & Titium, ut, qui prior obtinebit beneficium, det alteri tertiam partem fructuum, plerumque esse Simoniam, quia talia fiunt cum intentione obligandi alterum, ut procuret ipsi beneficium: si tamen sincerè fierent sinè tali intentione, non essent Simonia. Similiter si ab illo, cujus votum in electione desideras, mutuo accipias magnam summam, eo fine, ut te eligere cogatur, ne mutuum suum perdat, eò quòd futurus sis impotens ad restituendum, si non eligaris, est Simonia, quia timore damni temporalis & restitutione illius summæ emis votum.

81 §. 3. Pactum hoc, quo Titius dicit Cajo, si tu lusum viceris, conferam tibi beneficium, si autem ego vicerò, tu mihi dabis centum aureos, *Steph. t. 4. d. II. n. 38.* & alii rectè dicunt, per se loquendo, esse simoniacum: *Si dicas*, non est simonia, si Titius & Caju certent in hoc pacto, ut si Caju vincat, Titius legat Missam pro Cajo, si autem vincat Titius, Caju det solidum Titio, ergo nec est in priore casu. *R. Lopez* dicit utrumque esse simoniam & *Lugo* de Just. d. 31. S. 1. n. 5. improbat tale pactum propter periculum Simonia; tamen *Rodrig. Lez. Bonæspei* & *Steph. d. 9. n. 53.* negant esse simoniam, quia pecunia non habet se velut pretium: sed difficultas est in danda disparitate, fortè hæc esse potest, 1. Quòd mens Titii vel Caji præsumatur esse in primo casu dare vel acceptare beneficium in commutationem illius pecuniæ, adeoque semper sit simonia saltem mentalis, quod non præsumitur in posteriore casu. 2. Quòd licèt in neutro expeatur pecunia velut pretium aut exponatur velut æstimatio rei sacræ, tamen pro Missa legenda vel audienda, uti & pro precibus, licitum

licitum est saltem ex consuetudine dare & exigere aliquid velut stipendium sustentationis aut pro laboribus extrinsecis adjunctis, ergo etiam licebit contra ea exponere pecuniam: è contrà in exequenda collatione beneficii nihil pro stipendio potest exigi, ergo si hìc contraponatur pecunia, erit tanquam pretium, quo æstimabitur res sacra, hòc autem est simoniacum.

§. 4. Si Titius Collator planè liberaliter dicat 82
Cajo, *conferam tibi beneficium*; Cajo autem agnoscens benevolum in se animum reponat, & *ego tibi donabo illud officium*, videtur esse simonia, nam æquè Simonia est, si Collator per aliquid appromissum firmetur in promissione beneficii, ac si primò moveretur ad promissionem, quia firmatio promissionis æquè connexa est cum spirituali ac promissio ipsa, promissio autem Caji est de se firmativa promissionis Titii, quia de se est apta firmare hominem similis conditionis, cujus est Titius, neque promissiones expressè & tacitè conditionatæ differunt in substantia, sed tantùm in modo, unde sic argumentor, si Cajo expressè dixisset, *si permanseris in tua promissione, donabo illud officium*, esset promissio secundùm se simoniaca, uti patet, ergo etiam nunc est talis, quia est promissio ex causa futura & intenta, ergo tacitè conditionalis, nam re ipsa & spectatis circumstantiis censebatur dicere, quia promittis & permanens es in promissione ac collaturus beneficium, donabo officium, ergo æquivalenter dicebat, si permansurus sis & conferas beneficium, donabo officium: quod iterum argui potest à posteriori, nam si Titius non fuisset permansurus in illa promissione nec collaturus beneficium, Cajo nolisset donare officium, uti inspectâ conscientiam
fate-

fatebitur Cajus, ergo permansio in promissione erat conditio respectu donationis, si non suspensiva saltem resolutive, id est, talis, quâ non positâ Cajus voluisset resolvi seu non tenere promissionem suam, ergo promissio Caji fuit tacitè conditionata, ergo cum expressè conditionata futura fuisset simoniaca, etiam nunc erit talis. Si tamen Cajus promississet propter visam Titii in se benevolentiam, paratus donare officium, licet Titius non fuisset permansurus in promissione, & hoc ipsum etiam satis intelligere potuisset Titius, promissio Caji non fuisset simoniaca; verùm id non videtur præsumi posse, quia rarò continget.

83

§. 5. Si quis alteri conferat beneficium eo fine, ut se honestè sustentare possit, non est Simonia, quia quamvis sustentatio sit aliquid temporale, tamen non est aliquid, quod conferenti reddatur velut in commutationem pro spirituali, sed ex spirituali consequitur, manetque illi, qui spirituale accipit; deinde hæc sustentatio est finis intrinsecus saltem secundarius beneficii, ideo enim Ecclesia instituit beneficia, ut Clerici Deo serviant & fungantur officio, sicque fruendo proventibus beneficii honestè alantur, ergo non est illicitum etiam in hunc finem dare beneficium. Econtrà est Simonia, si conferam beneficium sub pacto, ut alter mihi securè in posterum solvat debita, uti docent *Suar. Lefs. Laym. Pirb. L. 5. T. 3. à n. 139.*, consentitque cum aliis *Rayn. L. 2. S. I. c. 2. n. 9.*, idem est, si conferam Titio Fratri Caji Debitoris mei sub pacto, ut juvet Cajum in solvendo: si tamen Debitor differendo solutionem inferret vim & injuriam, putat *Suar. c. 38. n. 9.* quòd possem finè Simonia dare spirituale tanquam medium tollendi præsentem vexam, & sic inducendi ad faciendâ Justitiâ;

&

& idem dicunt *Sot. Suar. Laym. Pirh. Leur. p. 3. q. 750.*
 si ad evitandum de presenti malum mihi injustè
 intentatum, v. g. si intentanti conferam beneficium,
 ut me jam non occidat vel non diffamet, non esse
 simoniam, quia conferenti nihil datur pretio æsti-
 mabile, quod antea jure suo non habuerit: & idem
 dicit *Lesb.* si malum esset paulò post inferendum,
 sicuti licitum est dare mutuum, petendo, ut alter
 vicissim, non in futurum, sed nunc in præsentì
 rem aliam det mutuan, uti colligitur ex *S. Thoma*
2. 2. q. 78. a. 2. ad 4., quia non injicitur obligatio nova
 distincta ab actu solvendi vel mutuandi, nec impo-
 nitur novum onus Justitiæ, sed tantum petitur
 modus vel conditio, sub qua posita gratis detur
 mutuum, uti explicant *Rayn. supra, & Laym. L. 4.*
T. 10. c. ult. n. 27. Vide tamen dicenda n. 149.

§. 6. Quamvis possit esse aliud peccatum, 84
 tamen non est simonia, si beneficium alicui detur
 intuitu consanguinitatis, vel propter preces arma-
 tas, vel propter metum etiam damni tempo-
 ralis incurrendi, vel amittendi proprii debiti,
 hæc enim omnia non habent rationem pretii,
Suar. Lesb. Laym. Pirh. supra.

§. 7. Qui acceptat beneficium sub pacto, v. g. 85
 docendi, etiam Theologiam, aut quia docuit, si sit
 tanquam pretium pro labore, est Simoniacus;
 non est autem, si acceptet beneficium, cui onus
 docendi per auctoritatem Superioris est adjunctum,
 ita *Navar. Alloz. V. Simonia S. 4. n. 39.*, & utrumque
 fuse probat *Rayn. c. 10. à n. 24.* Posse autem adjungi
 tale onus temporale, ex eo patet, quòd *Trid. Sess. 5.*
c. 5. & *Sess. 23. c. 18. de Reformat.* jubeat addici
 aliqua beneficia muneribus docendi; & ratio est;
 quia tale beneficium habet aliquid, quod justè
 assignari potest pro stipendio Ministri, nempe
 fructus

fructus temporales, unde si quis tale onus vellet adungere Juri purè spirituali, v.g. Juri eligendi, esset Simonia, quia Jus purè spirituale assignaretur pro pretio operis temporalis, cum non possit habere rationem stipendii sustentando Ministro convenientis, consequenter daretur tanquam stipendium operis temporalis, ita Rayn. n. 26.

86 §. 8. Est Simonia bona sua dare Ecclesiæ, cum pacto, ut in Canonicum v.g. eligatur, sic enim statuit Innocentius III. c. Tu nos. 34. de Simonia, Si quis Clericus cum conditione vel pacto largiatur aut offerat bona sua, ut illa postmodum pro præbenda retineat, & in Canonicum admittatur, hujusmodi oblatio vel receptio fieri non poterit sine vitio Simonia, cum in talibus omnis pactio aut conventio cessare debeat juxta canonicas sanctiones: Si verò pure ac sine pacto vel conditione qualibet offerat, rogant humiliter, & ut in Canonicum admittatur, & bona sua retinere sibi liceat pro præbenda, & Clerici ejusdem Ecclesiæ pure consentiant, hujusmodi receptio fieri potuit absque scrupulo simoniacæ pravitatis. Licet autem taliter duximus respondendum, quia nobis datum est de manifestis tantummodo judicare, si tamen is, qui talem donationem facit, eâ intentione ducatur, ut per temporalia bona, quæ offert, spiritualia valeat adipisci, & Clerici, qui eum in Fratrem admittunt, non essent eum, nisi commoda temporalia perciperent, admisuri, sine dubio tam ille quam isti apud districtum Judicem, qui scrutator est cordium & cognitor secretorum, culpabiles judicantur. Hæc tamen ultima Simonia est tantum mentalis, ut rectè cum aliis Pirh. n. 89. & Carden. in 2. crisi d. 27. à n. 24. Quòd si quis cum consensu Episcopi retineat sibi Jus præficiendi Clericum in præbenda, quam instituit, nulla est simonia, uti tenent omnes.

§. 9. Est Simonia pro admissione in possessione- 87
nem beneficii ex pacto dare vel exigere aliquod
temporale, etiam convivium, non obstante Statuto
vel consuetudine etiam immemoriali, uti dicitur
à n. 191. & patet ex Cap. *Jacobus*, de Simonia, *Trid.*
Sess 24. c. 14. de Reform: docentque *Abb. Garz. Less.*
Pirh. n. 91., *Nicolartz* in praxi benef. t. 2. §. 7. *Leur.* p. 3.
q. 748., si tamen Lege id statutum sit vel consuetu-
dine receptum, & hoc temporale, quod accipitur,
applicetur ad pios usus, & non exigatur prius, quàm
liberè posita sint spiritualia, neque hæc demegen-
tur, etiam si nihil detur, *Abb. Barb. Az. & Pirh.* supra
dicunt non esse simoniam; & *Less.* L. 2. c. 35. n. III.
dicit passim non observari *Trid.* id prohibens,
quamvis mandetur Episcopis, ut observari faciant,
quam consuetudinem præsertim in Germania
etiam damnare non audet *Pirh.*, cum toleretur
ab Episcopis & Papa, saltem ubi recepta non est
aut ubi non obligat *Constit. Innoc. XII. Ecclesia*
Catholica, quam referemus L. 4. n. 671. Addit *Lott.*
L. 3. q. 29. n. 131. ex decisione Rotæ, etiam esse
simoniam, si quis pro repellenda contradictione
paciscatur de Canonicis reddendis indemnibus
ob receptionem suam factam ad possessionem bene-
ficii sibi collati. Vide *Leuren.* supra n. 1.

§. 10. Si Senatus habens Jus præsentandi statuat, 88
ut præsentandus singulis Senatoribus aliquid
pecuniæ numeret, *Burgh.* cent. I. cas. 82. dicit proba-
bile esse, quòd non sit simonia, quia hic nulla vera
pactio intervenit, sed adest alius titulus, 1. Dona-
tionis remuneratoriæ. 2. Donationis modalis,
quam à simonia defendunt *Suar.* c. 39. n. 20. *Tann.*
Fill. t. 25. c. 9. n. 30. & alii. 3. Potest etiam esse titulus
laboris, debent enim illo die convenire, ibi hærere,
negotia sua negligere, ergo jure pro hoc labore
F a aliquid

aliquid exigent, uti ait *Bonac.* de Simonia. d. 1. q. 6. p. 4., non commendat tamen hoc fieri *Burgh.*, & meritò, qui enim acceptat tale jus præsentandi, acceptat obligationem exequendi gratis, uti mandat Ecclesia, ideòque *Nicol.* supra, quamvis non planè reprobet, si Capitulum ab illo, qui promovetur ad beneficium, aliquid petat propter molestias congregationum, lectionem literarum &c., tamen meritò monet non faciendum.

89 §. II. Qui accipit beneficium, obligando se ad præstandum homagium alteri, quo continetur temporale commodum ejus, cui præstatur, est simoniacus, uti expressè habetur cap. *Ex diligenti*, de Simonia, sic enim emit beneficium pretio subjectionis vel servitii; potest tamen se obligare ad fidelitatem Episcopo præstandam, uti notat *Pirh.* n. 83. Vide etiam *Leuren.* p. 3. q. 747.

90 §. 12. Si Cajus det pecuniam Titio, ut Titius intercedat apud Sempronium, ut Sempronius intercedat apud Collatorem pro beneficio conferendo Cajo, aliqui apud *Dian.* p. 4. t. 4. R. 151. & iterum alii p. II. T. 6. R. 31. censent non esse simoniam, sed longè plures, quos citant & sequuntur *Castrop.* t. 17. d. 3. p. II. n. 4. *Steph.* d. 11. n. 39. *Arsd.* q. 3. *Rayn.* n. 26. & 30. *Mendo* d. 1. q. 23. longè probabilius affirmant esse, quæ sententia omnino tenenda est, quia illud pretium saltem mediatè datur pro beneficio idque directè ex intentione dantis, & intercessio illa est causa moralis beneficii concessi, ergo si emis intercessionem, virtualiter emis beneficium; erit tamen communiter simonia solius Juris ecclesiastici, quamvis uni tantùm mediatori daretur pecunia, quia non emitur beneficium ipsum, sed intercessio, quæ non est sacra, prohibetur tamen omni jure canonico apud *Castrop.* supra.

§. 13. Dare pecuniam, non pro intercessione, sed pro labore in eundo & redeundo ad collatorem, aut pro damno ideo causato, vel pro lucro cessante, aut pro dispendio temporis, quod ad intercedendum consumitur, & in quo negligitur utilitas alioquin obventura, non est simonia, uti habet communis apud *Dian. p. 10. t. 15. R. 5. Castrop. n. 5. Rayn. n. 30.*, plus tamen dari non debet, quam sit labor vel damnum; quod si plus detur, v. g. centum aurei, cum labor esset dignus tantum denis, plerique cum *Lug. in Resp. mor. L. 6. d. 4. n. 4.* censent fore simoniam, *Rodriq.* tamen & alii dicunt, quod plus est, censendum dari gratis, sed *Dian. p. 6. T. 7. R. 42.* & alii dicunt hoc ultimum in praxi non esse amplectendum: *Lug.* supra dicit, si prosteris & sincerè ita sentias, nempe, quod pro labore velis dare decem, siue beneficium obtineas siue non, & cum scias, quid deceat gratum hominem, te dicere posse, quod habeas animum etiam donandi reliquum, sed nolle ullam de eo obligationem suscipere.

§. 14. Si daretur pecunia, ut apud collatorem solummodo exponerentur merita & dignitas petentis beneficium, non autem intercederetur vel urgeretur collatio, aliqui apud *Dian. p. II. T. 6. R. 31.* putant non fore simoniam, & consentit *Rayn. n. 28.*, quia pecunia datur pro illo munere exponendi merita, & finis proximus non est beneficium, sed acquisitio bonæ opinionis apud collatorem; addunt tamen id esse periculosum, imò *Steph. n. 39.* dicit omnino esse simoniam, quia intentio dantis pecuniam hic & nunc non sistit in remuneratione hujus laudis, sed tendit ad obtentionem beneficii, ergo datur etiam ut pretium saltem mediatum beneficii obtinendi.

- 93 §. 15. Non est Simonia, si detur vel acceptetur pecunia pro habendo faciliore aditu ad Collatorem, ita *Suar.* & alii cum *Castrop.* p. II. *Mendo.* n. 297. hinc nulla erit simonia, inquit *Lesb.* n. 109. & *Raynaud.* n. 35., si oeconomo Episcopi des pecuniam, ut admittaris in ejus familiam, id intendens, ut Episcopo per obsequia fias charus, & sic ab eo beneficium obtineas, tum enim non das pecuniam pro beneficio, sed pro opportunitate demerendi Episcopum & accipiendi gratis ab eo beneficium, & per pecuniam sternis quidem viam ad beneficium, sed remotè & indirectè, quod non est illicitum.
- 94 §. 16. Si des pecuniam famulo Episcopi, ut tibi statim notificet prima beneficia vacantia, *Castrop.* p. 3. n. 4. dicit esse simoniam, quia pretio paras viam ad beneficium, citatque pro se *Navar.*, sed *Nav.* loquitur de illo, qui tali famulo notificat vacare beneficium, & pensionem promittit, ut beneficium ei impetret, in quo certum est esse simoniam, id autem non est in nostro casu, quia pretium non datur pro impetratione vel intercessione, sed tantum pro manifestatione illa beneficiorum vacantium, quæ videtur omnino remotè & indirectè se habere ad beneficium.
- 95 §. 17. Simonia est, si quis non velit conferre Titio beneficium, nisi rogetur à Cajo, quem vult sibi habere obligatum, quia paciscitur de beneficio pro temporali alterius erga se vicissim obligatione, ita *Rayn.* n. 34. Si tamen hoc finè ullo pacto & obligatione peteretur, non esset Simonia, uti docent *Suar.* *Lesb.* *Laym.* apud *Pirb.* n. 138., quia non haberetur ratio pretii seu commutationis pro re spirituali.
- 96 §. 18. Si quis ex vana gloria vel appetitu laudis conferat alteri beneficium, non est Simonia, uti

ut cum communi *Alloza v. Simonia. Sect. 2. n. 33.*,
addens per munus à lingua tunc solum incurri
simoniam, quando ex illo speratur temporalis uti-
litas, dicitque hanc sententiam esse communem
DD.

§. 19. Est Simonia servire alteri finè salario, 97
cum pacto saltem tacito, ut loco salarii accipiat
beneficium, ut si quis dicat se velle servire gratis,
vel ob salarium nimis modicum, & tamen hoc ipso
ex circumstantiis causet in eo, cui servit, obligatio-
nem ad remunerandum servitium per collatio-
nem beneficii, quod serviens per hoc intendit, ita
cum aliis *Rayn. n. 34.*, hinc plures cum *Pirh. n. 86.*
dicunt, si quis revera gratis serviat, non debere
servire principaliter hac intentione, ut beneficium
obtineat, alioquin fore Simoniam, quia intendet
illud æquivalenter emere isto servitio: addit
Carden. c. 5. a. 3., si serviat vel præstet temporale
obsequium etiam secundariò tantum ex illo fine,
si per hoc moveat conferentem ad dandum bene-
ficium, fore Simoniam, quia præstat temporale
velut motivum dandi spirituale, quod est virtua-
liter illud commutare cum illo: Si tamen serviat
vel præstet obsequium primariò propter mer-
cedem, & secundariò habens spem obtinendi ab eo
beneficium, non est Simonia, si per hoc non inten-
dat movere collatorem ad compensandum illud
temporale per spirituale: imò si serviat vel
obsequia præstet omnino gratis aut pro pretio
impari laboribus, sed finè pacto etiam tacito,
quamvis cum spe beneficii, *Suar. Laym. Less.* aliique
cum *Rayn. n. 35.* & *Pirh. n. 135.* docent non fore Simo-
niam: addit *Sanch. apud Dian. p. 4. T. 4. R. 151.*, etiam
non fore, quamvis principaliter serviret ex spe
beneficii: se autem obligare ad dandum vel

permutandum vel resignandum beneficium ratione servitii ab altero præstiti vel præstandi, est Simonia, licet addatur conditio, si Papa consenserit, uti rectè *Lesf.* in *Auct. v. Simonia c. 2.*, licet enim consenserit in translationem beneficii, non tamen consentiet nec consentire potest in commutationem spiritualis pro temporali.

98 §. 20. Est Simonia, si quis obsequia temporalia famuli, quæ compensare debet mercede temporali, velit compensare beneficio Ecclesiastico, quia sic commutat spirituale pro temporali, quod est virtualiter vendere spirituale: Si tamen mercedem temporalem dederit parem servitio, & famulus ex occasione servitii invenerit gratiam apud collatorem, ideoque collator inclinetur & conferat beneficium; item si famulus gratis serviêrit, vel pro pretio impari laboribus, & Dominus vicissim propensus conferat ei beneficium, non erit Simonia, tunc enim præstita obsequia non habent rationem pretii, sed tantum conciliant benevolentiam, à qua procedit gratia beneficii: quamvis hoc ultimum non careat periculo & specie Simonix, uti notant *Suar.* & *Laym.* apud *Pirh.* n. 137., quod si collato beneficio alter pergeret servire sine salario, habendo beneficium in commutationem salarii, esset Simonia, uti cum aliis *Pirh.* n. 86. & *Rayn.* n. 35.

99 §. 21. Est Simonia sic pacisci cum aliquo, qui ministerium etiam spirituale præstat, habebis annuè pro stipendio centum aureos, donec curaverim tibi beneficium, cujus proventus tibi afferant centum aureos, tumque continuabis tuum spirituale ministerium: Sic enim fit permutatio ministerii spiritualis cum beneficio spirituali: omnis autem pactio & permutatio etiam rei spiritualis cum spirituali in materia beneficiaria est

est simoniaca: Si tamen Episcopus constituat alicui
 è suis familiaribus pensionem, donec ei conferat
 beneficium, non est Simonia, uti cum aliis *Alloz*
 S. 4. n. 35. Item, Si Episcopus, antequam alicui bene-
 ficium conferat, ob aliquam causam ordinaverit
 aliquid subtrahendum de fructibus beneficii confe-
 rendi, & in pios usus expendendum, non est illicitum;
 si verò ab eo, cui beneficium confert, requirat aliquid
 sibi exhiberi de fructibus illius beneficii, idem est,
 ac si aliquod munus ab eo exigeret, & non caret vitio
 Simonia, S. Th. 2. 2. q. 100. art. 4. in fine.

§. 22. Si quis promittat alteri se magnam pecu- 100
 niæ summam assignaturum in eleemosynam
 pauperibus, vel pio loco, si conferat vel impetret ei
 beneficium, *Alloz* n. 39. & *Soria* apud *Dian.* p. 11.
 T. 6. R. 31. dicunt non esse simoniam, quia inter titu-
 los excusantes à Simonia est eleemosyna, uti
 ex *Roccaf.* refert *Steph.* d. 11. n. 30., pro eadem sen-
 tentia refert *Turr. Dian.* p. 5. T. 14. R. 75., ex quo affert
 hanc rationem, quia sicuti Pater non committit
 Simoniam, si Filio offerat novam vestem sub con-
 ditione & pacto, ut v. g. confiteatur & communi-
 cet, quia non dat ut pretium rei spiritualis, sed
 ut moveat ad exercendum opus virtutis; ita dans
 aut procurans beneficium tantum movet ad opus
 virtutis, quod est eleemosyna. Verum hæc solum
 probant non esse Simoniam Juris naturalis ita
 pacisci de dando beneficio sub onere dandi elee-
 mosynam, est tamen & manet Simonia Juris
 ecclesiastici, quo prohibentur omnes pactiones
 in materia beneficiaria.

§. 23. Si Titius ad permovendum Patronum, 101
 ut se præsentet, promittat reparare sacellum,
 in quo fundatum est beneficium, putârunt aliqui

esse Simoniam, quia est pactio in materia beneficiaria, uti jam sæpe dictum est, & *Alexander II. Cap. Ex multis* l. q. 3. sic habet, *ut nullus cujuscunque gradus Clericus pro Ecclesia beneficio aliquid audeat conferre, aut fabricæ Ecclesiarum vel donariis Ecclesiarum, seu etiam quod Pauperibus sit tribuendum, quia teste Scripturâ, qui aliquid malè accipit, ut quod bene dispenset, potius gravatur quàm juratur.* respondit tamen 9. Januarii 1700. Româ vir doctus non esse Simoniam, quia reparatio sacelli est obligatio innata Capellaniis aut Vicariis, ergo de ea inire contractum non est aliud, quàm assecuratio reparationem, ad quam tenebitur, ejusmodi autem contractus non prohibentur, sed licitè quisque se obligat ad faciendum id, quod postulat suum beneficium sive officium.

102

Q. 19. *An sit simonia dicere, confer mihi beneficium, intercede pro me &c. & ero tibi gratus.* Si in genere id dicat & sincerè procedat sinè intentione dandi temporale pro spirituali aut contrahendi novam obligationem, sed solùm exponendâ suam obligationem antidoralem, cui postea liberum sit satisfacere per quidcunque, non est Simonia, & hoc tantùm volunt Authores aliqui præsertim apud *Dian. p. 10. T. 15. R. 5.*, quando dicunt licitum esse dicere se fore gratum, eò quòd hæc verba non obligent, sed tantùm dent spem, vel reciproci temporalis commodi vel cujuscunque alterius, quam spem cum alter licitè habeat, etiam ego licitè eam in ipso excito: rectè tamen notant *Carden. in 2. Crisi d. 27. n. 66. & Leur. p. 3. q. 745. n. 4.* si tales sint circumstantiæ, ut his attentis promittat vel significet se determinatè daturum temporale, fore Simoniam, quia quamvis ea nuda prolatio istorum verborum id non significet, tamen